

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci navrhovatele: **REVLEX Zlín s. r. o.**, se sídlem Sokolská 424, Zlín, zast. Ing. Radkem Lančíkem, daňovým poradcem, se sídlem Divadelní 4, Brno, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, o návrhu na určení lhůty dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, ve věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 31 Af 1/2013

t a k t o :

- I. Návrh **s e z a m í t á .**
- II. Navrhovatel **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Dne 21. 3. 2014 byl Nejvyššímu správnímu soudu doručen návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle ust. § 174a zákona o soudech a soudcích, ve věci výše uvedené. Průtahy v řízení spatřuje navrhovatel v tom, že krajský soud o žalobě podané u něj dne 28. 12. 2012 dosud nerozhodl, přitom poslední úkon soud učinil dne 4. 4. 2013 a od té doby je nečinný.

K návrhu se vyjádřila předsedkyně rozhodujícího senátu s tím, že ačkoliv je věc po procesní stránce připravena k rozhodnutí, řídí se soud zákonným pravidlem, podle něhož mají být věci zásadně vyřizovány v pořadí, v jakém k soudu došly, s výjimkou věcí, pro něž je v § 56 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního stanoven přednostní režim nebo pro něž lhůtu k rozhodnutí stanoví zákon; o takovou věc zde nejde; žaloba byla podána v prosinci 2012; předchází jí u referujícího soudce 16 věcí v pořadí a dalších 10 věcí s právem přednostního vyřízení. Vyřízení věci navrhovatele lze předpokládat cca do 3 měsíců.

Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

Z předloženého spisu Krajského soudu v Brně Nejvyšší správní soud zjistil, že navrhovatel podal žalobu proti rozhodnutí žalovaného dne 31. 12. 2012; dále byly ověřeny skutečnosti navrhovatelem i předsedkyní senátu uváděné, které nejsou s obsahem spisu v rozporu.

Návrh není důvodný.

V řízení podle § 174a zákona o soudech a soudcích Nejvyšší správní soud rozhoduje o návrhu na určení lhůty. Znamená to, že zjistí-li neodůvodněné průtahy v řízení, usnesením určí lhůtu, ve které má soud úkon učinit, resp. ve které má rozhodnout.

Průtahy v řízení znamenají, že v soudním procesu dochází k neodůvodněně pomalému vyřizování věci napadlé příslušnému soudu či dokonce ke vzniku excesivního stavu, kdy dochází k nečinnosti soudu. Soud se tak při posuzování oprávněnosti návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu zabývá otázkou, zda v řízení dochází k průtahům, s ohledem na význam předmětu řízení pro navrhovatele, postup účastníků nebo stran řízení a na dosavadní postup soudu.

Jakkoli přetíženost soudů, resp. počty nevyřízených věcí nikterak nemohou ospravedlňovat pomalé vyřizování věcí a vznikající nedůvodné průtahy v řízení, je třeba brát v potaz, že podle § 56 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“), je soud povinen zásadně projednávat a rozhodovat věci v pořadí, v jakém mu došly; to neplatí pouze tehdy, jsou-li u věci dány závažné důvody pro přednostní projednávání a rozhodování věci. Soud tak projednává a rozhoduje přednostně návrhy na osvobození od soudních poplatků a návrhy na ustanovení zástupce, projednává a rozhoduje přednostně též žaloby proti nečinnosti správního orgánu a žaloby proti nezákonnému zásahu, pokynu nebo donucení správního orgánu, návrhy a žaloby ve věcech mezinárodní ochrany, rozhodnutí o správním vyhoštění, rozhodnutí o povinnosti opustit území, rozhodnutí o zajištění cizince, rozhodnutí o prodloužení doby trvání zajištění cizince, jakož i jiných rozhodnutí, jejichž důsledkem je omezení osobní svobody cizince, rozhodnutí o ukončení zvláštní ochrany a pomoci svědkům a dalším osobám v souvislosti s trestním řízením, jakož i další věci, stanoví-li tak zvláštní zákon. V případě navrhovatele se však nejedná o věc, která podléhá režimu přednostního vyřizování podle § 56 s. ř. s., navrhovatel přitom ani neuvádí sám důvody, pro které by se domníval, že by takový postup měl být uplatněn. U řízení, která mají být zakončena meritorním rozhodnutím a která nespádají pod přednostní věci vymezené v § 56 odst. 3 s. ř. s., je prvořadě hledisko pořadí, v jakém věci k soudu došly, které odráží ústavní zásadu rovnosti.

S přihlédnutím k výše uvedenému Nejvyšší správní soud konstatuje, že vyhovění tomuto návrhu by ve svém důsledku znevýhodňovalo ty účastníky, jejichž žaloby napadly dříve než žaloba navrhovatele.

Nejvyšší správní soud dospěl v dané věci k závěru, že jakkoli lze označit lhůtu, v níž krajský soud dosud nerozhodl, za blížící se lhůtě hraniční, přitom počet dosud nevyřízených věcí bez dalšího, nemůže *pro futuro* ospravedlňovat nečinnost soudu, neshledal Nejvyšší správní soud *re praesento* důvod pro postup dle ust. § 174a zákona č. 6/2002 Sb.

Nejvyšší správní soud ze všech shora uvedených důvodů návrh podle § 174a odst. 7 zákona o soudech a soudcích zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, je-li návrh uznán jako

oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto soud rozhodl tak, že navrhovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. dubna 2014

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu